

Jessica Meijer: 'Een blik jodenkoeken' Uitgeverij Prometheus, 2013. ISBN 9789044618174 (Eetproblemen/Boulimia/Anorexia/ED/1) Zie ook www.uitgeverijprometheus.nl <http://tboekenblog.blogspot.nl/2012/12/blik-jodenkoeken-jessica-meijer.html>

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Autobiografische debuut van Jessica Meijer, die in dit boek beschrijft hoe ze vanaf haar tiende jaar een eetstoornis (boulimia/anorexia) ontwikkelde en hoe die haar leven ging beheersen. De dood van haar vader Ischa Meijer, een bekende Nederlander, speelde daarbij een belangrijke rol, evenals de kritische stem van haar moeder en Jessica's Joodse achtergrond. Boek van 248 pagina's.

Over de schrijfster:

Jessica Meijer (1984) groeide op in Amsterdam en studeerde Nederlandse taal en cultuur en Nederlandse letterkunde aan de Universiteit van Amsterdam. Zij is de dochter van Ischa Meijer, die onder andere door eigen televisieprogramma's een bekende Nederlander werd.

Ischa Meijer stierf op 52-jarige leeftijd, Jessica was toen tien jaar oud. Haar ouders waren gescheiden, zij woonde bij haar moeder en Ischa woonde samen met Connie Palmen die over zijn dood het boek *IM* schreef. Zij bezocht haar vader regelmatig. Jessica ontwikkelde boulimie en anorexia, maar is er nu vanaf.

Gedurende de masterperiode van haar studie publiceerde Jessica Meijer haar eerste prozatekst over haar verslaving aan reality tv in de bundel *Wat We Missen Kunnen. Een manifest tegen de overdaad*. Daarnaast maakte ze samen met fotografe Cynthia Boll een fotoserie *I am Jessica*, in het kader van het vijftienvijftig jarig bestaan van Hollandse Hoogte. De fotoserie bestaat uit acht foto's, met begeleidende teksten, en laat de vijftienvijftigjarige Jessica zien op een belangrijk moment in haar leven in 2010: ze was genezen van boulimia.

Zie ook: <http://www.jessicameijer.nl/>

Korte Beschrijving:

In de proloog van dit boek beschrijft Jessica hoe ze hoorde dat haar vader Ischa Meijer gestorven was. Dat was haar eerste traumatische ervaring. Jessica heeft goede herinneringen aan haar vader die haar enorm verwendde. Die dag vroeg de portier van haar school naar Ischa, hij had een ambulance voor de deur van zijn huis zien staan. Jessica wist van niets, had hem onlangs nog gezien.

Op weg terug naar huis kwam ze langs haar vaders huis en belde aan. Connie Palmen, zijn vriendin vertelde toen aan de deur dat haar vader dood was. Die dag veranderde haar wereld, ze voelde zich depressief worden, verdrietig, ellendig. Iedereen treurde om de dood van haar vader, er werd over hem gesproken en geschreven. Jessica werd regelmatig aangesproken als dochter van. Er was geen ruimte voor haar verdriet.

De reacties van anderen, het aan haar vader herinnerd worden door personen die hem kenden op momenten die zij niet kon uitzoeken, kon ze niet aan. Ze werd minder spontaan, verborg zich achter een masker. In groep 8 kreeg ze vreetbuien. Van haar moeder mocht ze maar beperkt snoepen, dus deed ze dat stiekem, en dan hele zakken tegelijk. Op de middelbare school experimenteerde Jessica samen met vriendinnen met drank, drugs en jongens. Ze was steeds meer bezig met haar lijf en haar gewicht en ontwikkelde boulimia, braakte na eetbuien het eten weer uit. Zo kon ze negatieve gevoelens en emoties verbergen die te maken hadden met haar onthechte, joodse achtergrond, de kritische stem van haar moeder en de mediagekte rond de dood van

haar vader. Niemand had door dat het slecht met haar ging. Toen het boek dat Connie Palmen over haar vader schreef uitkwam, vond ze dat moeilijk. Met name de zinnen die haar vader over haar moeder zou hebben gezegd. Het duurde jaren voordat ze weer contact zocht met Connie. Jessica vermagerde. Ondertussen probeerde ze van haar van eetproblemen af te komen, maar dat ging niet zomaar. Haar gevoel van eigenwaarde was weg, ze had een verstoord zelfbeeld. Ze ging in therapie, bekeek vele documentaires over het leven van haar vader, ging zich opnieuw verdiepen in het Jodendom en begon haar ervaringen op te schrijven. Op haar 25^e jaar is Jessica eindelijk genezen van boulimia.

Wat viel op: Dit is een goed geschreven boek waarin duidelijk wordt beschreven wat aanleidingen voor eetproblemen kunnen zijn en hoe ze dan ontwikkeld worden. Dat zal velen kunnen helpen die zelf eetproblemen hebben, of waarvan iemand in de omgeving een eetprobleem heeft. Het duurde tot haar 25e jaar voordat Jessica werkelijk genezen was.

Ik was ook onder de indruk van de druk die het kind zijn van Ischa Meijer op Jessica legde. Bovendien was de manier waarop ze hoorde dat haar vader gestorven was niet erg elegant. Dat moet moeilijk zijn geweest.

Allerlei privé zaken over haar vader werden bekend via pers en boeken. Daar zouden velen van ons, ik ook, zeker als kind en puber het heel moeilijk mee hebben gehad. Mooi is, dat Jessica door zelf te schrijven en te publiceren niet langer monddood is.

Citaten: Pag.18: ‘ De drie ondoordachte woorden die Connie buiten voor zijn deur tegen me zei zouden het begin markeren van een totaal ander leven, al had ik dat op dat moment natuurlijk nog niet door.’

Pag.25: ‘Ik wist niet goed hoe ik moest reageren op de vragen die me soms gesteld werden. Als ik op onverwachte momenten iemand over mijn vader hoorde praten, vertelde ik liever niet dat ik zijn dochter was.’

Pag.266-267: ‘Aan niemand liet ik merken hoe ongelukkig ik me voelde. De enige aan wie ik mijn werkelijke ik toonde was ikzelf. Thuis in de spiegel zag ik wat ik mezelf aandeed. Mijn botten staken inmiddels uit mijn heupen en borst, mijn haar was breekbaar en dun, mijn huid dof, ik werd niet meer ongesteld, mijn tanden deden pijn van het aangetaste glazuur en op de knokkels van mijn vingers en in mijn mondhoeken zaten pijnlijke wondjes van het vele overgeven. Als ik moest huilen, troostte ik mezelf met de gedachte dat ik in ieder geval dun was. Maar ook die gedachte hielp op een gegeven moment niet meer.’

Pag.280: ‘Ik was boos. Op alle mensen en media die het na zijn dood hadden overgenomen. Hun woorden hadden mij jarenlang monddood gemaakt. Maar vanaf het moment dat ik zelf begon te schrijven vond er een ommekeer plaats.’

Recensie/Extra: Zie ook: <http://www.jessicameijer.nl/index.php/in-de-media>
<http://www.koffietijd.nl/een-blik-jodenkoeken>

Bol.com: 7 mei 2013 | Door: EffieW Het is een erg mooi en aangrijpend en ontroerend boek. Een geestelijke ontdekkingsstocht. Het leest als een tierelier. De schrijfster is openhartig. Over haar eetstoornis krijgt de lezer alles te weten. Soms houd je je hart vast. Ook geeft het boek een interessant tijdsbeeld. Het deed me goed om te lezen dat de schrijfster vaak op vakantie ging/ avontuurlijk was en ondanks haar problemen op zijn tijd plezier kon maken. Een sterke persoonlijkheid die de moed heeft gehad zichzelf te fileren. Haar angsten onder ogen te zien.